

lyst, hvad der vilde være opnaaet derved, om Brændselsnævnet under de Foranstaltninger og den Tilrettelægning for den kommende Vinter, der allerede har fundet Sted, har været hindret i sin Bevægelsesfrihed ved den Tidsbegrænsning, vi satte ind i Loven. Og naar den højtærede Minister udtaler, at han ikke føler sig vis paa, at man, hvis Loven ikke havde været tidsbegrænset, vilde have taget Initiativet til Ændringer i Loven af den Karakter, som her er foreslaaet, er det for mig et yderligere Vidnesbyrd om, at det var rigtigt, naar vi i Foraaret tidsbegrænsede den gældende Lov til 1. November. Jeg ser nemlig vedvarende saaledes paa det, at Tvangsbestemmelser af saa omfattende Karakter som de, Brændselsloven hidtil har indeholdt, ikke bør bestaa en Dag længere, end deres ubetingede Nødvendighed erkendes. Og jeg vilde meget beklage, om den højtærede Minister skulde faa Ret i, at vi maaske i den kommende Tid kan blive nødt til at gaa til endnu strammere og strengere Forholdsregler end dem, der allerede er truffene, hvad angaar Forsyningen med indenlandsk Brændsel. Skulde det blive Tilfældet, vil det jo sige, at Verdenssituationen paa Brændselstilvirkningens Omraade strammes yderligere, og selv om den højtærede Minister bebrejder mig det, som han kalder mit lyse Syn paa Sagen, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at han dog deler mit Ønske om, at saadant ikke skal kunne blive Tilfældet, og ogsaa deler Ønsket om, at vi for Forsyningen i Vinteren 1920—21 ikke skal blive nødt til at gaa til Vedtagelse af særlige Foranstaltninger som dem, den nuværende Tilførsels-situation gør nødvendige, og som faar Udtryk ved det foreliggende Lovforslag.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) skal jeg kun gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem mente at kunne stille sig i et vist Modsætningsforhold til mig ved at fremhæve, at for ham var Brændselsforsyningen Nr. 1 og Afviklingen af de hidtil gældende Foranstaltninger Nr. 2, medens det omvendte skulde være Tilfældet for mig og det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale. Jeg vil aldeles ikke indrømme, at det ærede Medlem har noget som helst Grundlag for at etablere et saadant Modsætningsforhold. Vi fra vor Side har under Behandlingen af Lovforslaget i Foraaret erklæret os rede til, saafremt det viste sig nødvendigt, at medvirke til at fremskaffe en Lov, der regulerer Brændselsproduktionen i den kom-

mende Vinter med den næstkommende Vinters Forbrug for Øje. Dette Løfte indfrier vi i dette Øjeblik ved denne Sags Behandling. At vi saa føler en stærkere Glæde ved at kunne komme bort fra de ekstraordinære, ved Statsmagten etablerede Tvangsforanstaltninger overfor det private Initiativ, end det ærede Medlem og hans Parti muligvis føler, ligger vel i det forskellige Syn paa de Veje, ad hvilke de sociale Forhold rettelig bør udvikle sig.

Det ærede Medlem mente endvidere, at naar jeg havde udtalt Ønsket om, at vi maatte faa Oplysninger om forskellige Forhold, der knytter sig til Omsætningen af Brændsel for Statens Regning, skulde dette være dikteret udelukkende af Ønsket om at komme under Vejr med begaaede Fejl, for at man i den kommende Tid kunde udnytte dem i saa udstrakt Grad, som det overhovedet var muligt. Jeg forstaaer ikke rigtig det ærede Medlems Betragtninger i saa Henseende. Jeg nærer naturligvis ikke Tvivl om, at det ærede Medlems Karakter er af den Art, at han er rede til i udstrakt Grad at fyldestgøre Lovens Bud om, at man skal elske sin Næste og derfor overhovedet ikke beskæftige sig med hans Fejl. Men jeg synes, at for en saa etisk udviklet Karakter, som det ærede Medlem saaledes synes at være i Besiddelse af, er det mindre tiltalende, naar han saa med det samme søger at skyde andre, som kunde ønske Oplysninger om et Forhold, der er af ikke ringe Betydning, baade varemæssigt og finansielt, i Skoene, at dette kun skulde ske for at komme under Vejr med Fejl, der kunde anvendes som Angrebepunkter overfor de Personer, der eventuelt maatte have begaaet saadanne Fejl. Naar den højtærede Minister, som jeg haaber, paa fyldestgørende Maade i det kommende Udvalg kan gøre Rede for dette Forhold, baade med Hensyn til Varebeholdninger og til de Beløb, som hele denne Omsætning har andraget for Staten, saa nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at det ærede Medlem paa sit Partis som jeg paa mit Partis Vegne vil modtage disse Oplysninger med Tak, og skulde disse Oplysninger forme sig saaledes, at man allerede nu kunde blive klar over, hvilke Fejl der var begaaet, for eventuelt at kunne rette dem i den nærmest kommende Tid og derved i Fremtiden spare Staten for Udgifter, som den i Fortiden har maattet afholde, saa vilde jeg, selv om min Karakter ikke er af den ubetinget smukke Beskaffenhed, som det ærede Medlem forkynnder for sin egen Karakters Ved-